

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik – Del II av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020"

KOM(2010) 193 slutlig

(2011/C 21/12)

Huvudföredragande: **Wolfgang GREIF**

Den 5 maj 2010 beslutade rådet att i enlighet med artikel 304 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

"Förslag till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik – Del II av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020"

KOM(2010) 193 slutlig.

Den 27 april 2010 gav kommitténs presidium facksektionen för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet.

Med tanke på ärendets brådskande karaktär utnämnde kommittén vid sin 463:e plenarsession den 26–27 maj 2010 (sammanträdet den 27 maj 2010) Wolfgang Greif till huvudföredragande och antog följande yttrande med 134 röster för, 9 emot och 12 nedlagda röster.

1. Slutsatser

- EESK beklagar att rådet och kommissionen fastställt så snäva tidsramar för arbetet med att anta riktlinjerna. Dessa tidsramar möjliggör i praktiken ingen verklig dialog med det organiserade civila samhället och med parlamenten.
- Kommittén anser inte att det tillräckligt tydligt framgår av riktlinjerna att bekämpningen av arbetslösheten mot bakgrund av krisen borde vara en av de viktigaste frågorna för politiken i EU och medlemsstaterna.
- Kommittén välkomnar fokuseringen på färre riktlinjer men anser att de är alltför generella och vaga för att effektivt kunna sporra till handling. Detta försvagar den europeiska strategin.
- Kommittén anser att utbudssidan (nyckelord: förbättrad anställbarhet) klart överbetonas i de politiska rekommendationerna för arbetsmarknaden och att man måste ta större hänsyn till en intelligent efterfrågepolitik, som främjar framtida tillväxt och innovation och bidrar till nya arbetstillfällen.
- Kommittén anser det oroväckande att målet full sysselsättning (som stod i centrum för de gamla riktlinjerna) inte längre nämns i de nya riktlinjerna.
- Kommittén förundrar sig över att riktlinjerna inte innehåller några mer konkreta utläggningar om kvalitet i arbetet och föreslår att man slår ihop riktlinjerna 8 och 9 och inför en separat riktlinje för att främja kvaliteten i arbetet.
- Kommittén välkomnar fokuseringen på kunskapstriangeln och högre kvalifikationer. Kommittén hade dock förväntat sig mer ambitiösa riktlinjer för arbetet med att bekämpa ungdomsarbetslösheten och främja utbildning och vidareutbildning för funktionshindrade.
- Kommittén ställer sig kritisk till att det generellt sett talas alldeles för lite om jämställdhetspolitiken (t.ex. kvinnofrämjande).
- EESK välkomnar uttryckligen att "Främja social integration och bekämpa fattigdom" blivit en egen riktlinje. Man bör dock lägga större tonvikt på arbetet för att minska risken för att barn och ungdomar drabbas av fattigdom.
- Om man vill minska fattigdomsrisken behöver man enligt kommittén en rad stabila och tillförlitliga indikatorer för att mäta och övervaka framstegen, där till exempel även förhållandet mellan inkomst och köpkraft samt inkomstfördelningen (Ginikoefficienten) mäts. Andelen invånare som riskerar att drabbas av fattigdom är en gångbar relativ fattigdomsindikator som inte bör ifrågasättas.
- Kommittén anser att det vore önskvärt med tydligare avsnitt om integration av sådana grupper som löper oproportionellt stor risk att drabbas av fattigdom (t.ex. ensamstående kvinnor med barn, människor med invandrarbakgrund, äldre personer med låg pension och funktionshindrade).

2. Bakgrund: Kritik mot kommissionens och rådets snäva tidsramar

2.1 Kommissionen föreslog den 27 april 2010 en ny uppsättning riktlinjer för sysselsättningspolitiken i medlemsstaterna. Tillsammans med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken utgör dessa de integrerade riktlinjerna för genomförandet av Europa 2020-strategin för en smart och hållbar tillväxt för alla. Europeiska rådet nådde den 25–26 mars 2010 en överenskommelse om den nya strategin. I juni förväntas denna antas formellt.

2.2 EESK har flera gånger uttryckt sitt stöd för tanken på en integrerad och flerårig framtidsstrategi för EU och har alltid betonat att parlamenten, arbetsmarknadsparterna och det civila samhället måste involveras i stor utsträckning på europeisk och nationell nivå. Detta är nämligen en förutsättning för en lyckad politisk samordning och det måste genomföras i alla faser ⁽¹⁾.

2.3 I sitt yttrande om EU:s strategi efter 2010 framhöll EESK därför också att de strukturella hindren för ett effektivt deltagande från parlamentens sida och för en verklig dialog med arbetsmarknadsparterna och det civila samhället måste undanröjas när strategin omarbetas ⁽²⁾. En orsak till detta är att samråden i samband med att riktlinjerna utarbetats och förnyats i årtal har förlöpt på ett otillfredsställande sätt.

2.3.1 EESK har i flera yttranden om riktlinjerna beklagat detta och med eftertryck uppmanat kommissionen och rådet att ändra tidsramarna, framför allt under de år då man inom ramen för samordningen gör strategiska vägval. Man måste se till att alla berörda sociala och politiska aktörer på nationell nivå och EU-nivå involveras i den politiska opinionsbildningen.

2.4 EESK anser det därför vara särskilt beklagligt att rådet och kommissionen också i år – ett år då man inom ramen för Europa 2020-strategin ska fastställa de nya prioriteringarna för tillväxt- och sysselsättningsagendan för de närmaste tio åren – har fastställt så snäva tidsramar för arbetet med att anta riktlinjerna. Dessa tidsramar möjliggör i praktiken ingen verklig debatt med det organiserade civila samhället och parlamenten.

2.5 Den ytterst korta tidsfristen mellan offentliggörandet av förslaget till rådets beslut och tidpunkten för beslutet gör att kommittén inte ens kan genomföra sedvanliga samråd mellan de olika intressegrupper som finns företrädade inom kommittén. Kommittén ser sig snarare nödsakad att uttala sig i ett slags snabbförfarande.

⁽¹⁾ EESK:s yttranden av den 31 maj 2005 om "Förslag till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (enligt artikel 128 i EG-fördraget)", KOM(2005) 141 slutlig – 2005/0057 (CNS), föredragande: Henri Malosse (EUT C 286, 17.11.2005) och av den 13 februari 2008 om "Förslag till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (enligt artikel 128 i EG-fördraget)" KOM(2007) 803 slutlig/2 (del V) – 2007/0300 (CNS), föredragande: Wolfgang Greif (EUT C 162/92, 25.6.2008)

⁽²⁾ EUT C 128, 18.5.2010, s. 3.

2.6 EESK förstår därför alla dem som anser att beslutet om de integrerade riktlinjerna bör skjutas upp, i synnerhet som EU håller på att utarbeta sin överordnade utvecklingsstrategi för de närmaste tio åren.

2.6.1 Kommittén skulle uttryckligen välkomna att beslutet sköts upp i några månader. Om detta sker förbehåller sig kommittén dock rätten att, oberoende av kommentarerna och rekommendationerna i detta yttrande, i detalj och efter de samråd som frågan påkallar ta ställning till de föreslagna riktlinjerna i ett yttrande på eget initiativ.

3. Allmänna kommentarer till de föreslagna riktlinjerna

3.1 Europa kommer till följd av den ekonomiska och finansiella krisen under de kommande åren att ställas inför en ytterst ansträngd sysselsättningsituation. Som ett exempel utgår man i aktuella studier från att det kommer att ta ett helt årtionde innan man vunnit tillbaka de drygt 10 miljoner arbetstillfällen som gått förlorade under den pågående krisen ⁽³⁾. Att bekämpa arbetslösheten måste därför vara en av de viktigaste frågorna för politiken i EU och medlemsstaterna. Kommittén anser att detta i mycket högre grad måste framgå av riktlinjerna.

3.1.1 Sammanlagt har man minskat antalet föreslagna riktlinjer från åtta till fyra, och enligt kommissionens planer ska dessa gälla oförändrat fram till 2014. Kommittén ställer sig i princip positiv till denna fokusering och till den fleråriga cykeln, men konstaterar att texten på många ställen är mycket allmänt hållen och föga precis. Kommittén befarar att riktlinjerna därigenom endast i begränsad utsträckning kan sporra medlemsstaterna till handling. För EESK står det under alla omständigheter klart att det med färre riktlinjer kommer att krävas tydligare och mer tillförlitliga indikatorer, så att framstegen kan mätas och övervakas. Detta gäller för de målgrupps-specifika åtgärderna, men i synnerhet också för fattigdomsbekämpningen.

3.2 I de sysselsättningsriktlinjer som läggs fram talar man dessutom knappast om några kvantitativa mål om man bortser från hänvisningarna till de tre överordnade EU-mål som ska ligga till grund för medlemsstaternas egna nationella mål, nämligen:

— En höjning av sysselsättningsgraden bland män och kvinnor mellan 20 och 64 år till minst 75 %.

— En minskning av andelen personer med avbruten skolgång till 10 % och en ökning till minst 40 % av den andel av befolkningen mellan 30 och 34 år som har avslutad högre utbildning.

⁽³⁾ *Skills supply and demand in Europe: medium-term forecast up to 2020* (Cedefop, 2010), s. 35 ff.

— En minskning med 25 % av antalet EU-medborgare som lever under de nationella fattigdomsgränserna. Detta skulle innebära att över 20 miljoner personer lyfts upp ur fattigdomen.

3.2.1 Enligt EESK innebär detta en märkbar försvagning av den europeiska strategin. Kommittén tvivlar på att en närmast fullständig överföring av uppgiften att formulera konkreta sysselsättningspolitiska mål till nationell nivå kan leda till att de gemensamma målen blir mer bindande.

3.3 Vi förstår inte heller riktigt varför man är så försiktig med att formulera europeiska riktlinjer. Under diskussionerna om strategin för tiden efter 2010 framhöll vi nämligen att man inte fick ge upp de gemensamma målen i den löpande ramstrategin, utan snarare måste formulera mer långtgående och ambitiösa mål samtidigt som hänsyn måste tas till utgångsläget i de enskilda EU-länderna ⁽⁴⁾.

3.3.1 EESK har i flera yttranden därför också framfört förslag om en komplettering av sysselsättningsriktlinjerna med mätbara målsättningar: för jämställdheten mellan könen, för sysselsättningsgraden bland ungdomar, för kampen mot anställningsförhållanden utan tillräckligt socialt skydd, för kampen mot fattigdomen (också bland personer som yrkesarbetar), för sysselsättningsgraden bland funktionshindrade m.m. ⁽⁵⁾.

3.4 Ett antal begripliga mål – t.ex. att få ut långtidsarbetslösa på arbetsmarknaden igen, att snabbt kunna erbjuda ungdomar arbets- eller utbildningstillfällen, att skapa lämpliga omsorgsfaciliteter som gör det möjligt att förena yrkesliv och familjeliv och att minska könsrelaterade inkomstskillnader – har hittills betraktats som ryggraden i den europeiska sysselsättningsstrategin och måste enligt kommittén bibehållas och vid behov stärkas.

3.5 Kommittén ställer sig kritisk till att det i de föreslagna sysselsättningsriktlinjerna generellt sett talas alldeles för lite om jämställdhetspolitik eller kvinnofrämjande. Den som på allvar vill minska fattigdomsrisken i Europa måste också fastställa ambitiösa mål och initiativ för att bryta ned könsstereotyper, diskriminering på arbetsmarknaden och strukturella orsaker till könsrelaterade inkomstskillnader samt undanröja de hinder som

utestänger kvinnor från vissa yrkesområden och hämmar kvinnligt entreprenörskap ⁽⁶⁾. De föreliggande riktlinjerna innebär under alla omständigheter inte något stort stöd till detta arbete.

4. Konkreta kommentarer och förslag till komplettering av de fyra sysselsättningsriktlinjerna

4.1 **Riktlinje 7: Öka deltagandet på arbetsmarknaden och minska den strukturella arbetslösheten**

4.1.1 Kommittén stöder i princip EU:s mål att öka sysselsättningsgraden bland män och kvinnor mellan 20 och 64 år till 75 % senast 2020. Detta är ett ytterst ambitiöst mål, där man inte bara generellt sett höjer den eftersträvade målkvoten utan samtidigt också (jämfört med det mål som gällt hittills) undantar åldersgruppen 15–19 år. EESK undrar varför unga arbetstare undantagsvis i beräkningen av den sammanlagda sysselsättningsgraden.

4.1.2 EESK konstaterar under alla omständigheter att det stora problemet på arbetsmarknaderna i dag, med en rekordarbetslöshet på nästan 24 miljoner människor, inte är bristen på arbetskraft generellt sett utan bristen på kvalificerad arbetskraft i vissa medlemsstater samt den massiva bristen på tillgängliga arbetstillfällen. För att höja deltagandet i förvärvslivet och skapa arbetstillfällen borde man därför också undersöka intelligenta åtgärder och sysselsättningsmodeller för en bättre arbetsfördelning.

4.1.3 Det är just på grund av den dramatiskt höga arbetslösheten i EU som man inom politiken inte får nöja sig med att förbättra arbetstagarnas anställbarhet. I framtiden borde man i stället fokusera mer på framåtblickande investeringar inom forskning och utveckling, utbildning, infrastruktur, hälsa och sociala tjänster i syfte att skapa sysselsättning och effektivt kunna mobilisera sysselsättningspotentialen.

4.1.4 Kommittén uttrycker i detta sammanhang också sin oro över att målet full sysselsättning (som stod i centrum för de gamla riktlinjerna) inte längre nämns i de nya riktlinjerna. Det talas bara om att undanröja strukturell arbetslöshet och om att minska graden av "inaktivitet". EESK anser att föreliggande riktlinje under alla omständigheter bör omarbetas i riktning mot full sysselsättning.

4.1.5 För att just i en krissituation i möjligaste mån förhindra att antalet arbets sökande fortsätter att öka och för att arbetslösheten inte ska bli strukturell, måste alla nya integrerade riktlinjer innefatta en balanserad makroekonomisk mix, där utbuds- och efterfrågeinriktad ekonomisk politik kopplas samman.

⁽⁴⁾ EUT C 128, 18.5.2010, s. 3.

⁽⁵⁾ EESK:s yttranden av den 30 september 2009 om "Arbete och fattigdom: ett nödvändigt helhetsperspektiv", föredragande: Nicole Prud'homme (EUT C 318, 23.12.2009, s. 52), av den 1 oktober 2009 om "Sambandet mellan jämställdhet, ekonomisk tillväxt och sysselsättningsgrad", föredragande: Béatrice Ouin (EUT C 318, 23.12.2009, s. 15), av den 1 oktober 2009 om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: En EU-strategi för ungdomar – Satsa på ungdomars egna möjligheter. En förnyad öppen samordning för ungdomsfrågor", KOM(2009) 200 slutlig, föredragande: Ionuț Sibian (EUT C 318, 23.12.2009, s. 113).

⁽⁶⁾ EESK:s yttrande av den 29 september 2005 om "Kvinnofattigdom i Europa", föredragande: Brenda King (EUT C 24, 31.2006); och av den 12 juli 2007 om "Sysselsättning för prioriterade kategorier (Lisabonstrategin)", föredragande: Wolfgang Greif (EUT C 256, 27.10.2007), se också jämställdhetsrapporten KOM(2009) 694.

4.1.5.1 EESK anser på det hela taget inte att detta är fallet i de riktlinjer som lagts fram, framför allt inte i föreliggande riktlinje. När det gäller de politiska rekommendationerna för arbetsmarknaden är utbudssidan klart överbetonad (nyckelord: förbättrad anställbarhet). Detta måste balanseras genom att man tar större hänsyn till en intelligent efterfrågepolitik, som främjar framtida tillväxt och innovation och bidrar till nya arbetstillfällen.

4.1.6 Det sägs inte heller någonting om att man kan skapa ny tillväxt och stabilisera arbetsmarknaden genom att framför allt stärka den inhemska efterfrågan (genom privata och offentliga investeringar). Inte heller klarlägger man att de åtgärder som vidtas och de investeringar som görs för att säkra sysselsättningen och stödja konjunkturen inte får avslutas för tidigt, om man vill förhindra en fortsatt ökning av arbetslösheten. I detta sammanhang kan en "exitstrategi" eller konsolideringsplaner – såsom framgår av riktlinjerna för den ekonomiska politiken – enligt EESK endast godkännas med vissa konjunktur- eller sysselsättningsrelaterade förbehåll.

4.1.7 När det gäller rekommendationen till medlemsstaterna att integrera rådets principer för flexicurity i sin arbetsmarknadspolitik, bör man notera att det i riktlinjen saknas varje form av hänvisning till att principen om kvalitet i arbetet är likvärdig med principen om flexicurity. Detta är något som EESK flera gånger har begärt (7).

4.1.8 EESK efterlyser vidare ett klarläggande av varför aktiveringen framför allt ska ske genom att arbetsmarknadstjänsterna ställer effektiva tjänster till de arbetssökandes förfogande och i mindre utsträckning genom så kallade incitament i arbetslöshetsunderstöden. Kommittén föreslår därför att följande stryks i första styckets sista mening "att [...] åtföljs av tydliga rättigheter och skyldigheter för arbetslösa när det gäller att aktivt söka arbete". Just i kristider anser EESK att rekommendationerna om skärpta krav inom arbetslöshetsförsäkringen är onödiga.

4.2 Riktlinje 8: Utveckla en kvalificerad arbetskraft som motsvarar arbetsmarknadens behov, främja kvalitet i arbetet och livslångt lärande

4.2.1 I samma utsträckning som vi välkomnar att kvalitet i arbetet åtminstone nämns i riktlinjens namn förvånar vi oss över att den inte innehåller några konkreta utläggningar (t.ex. om företagshälsa, inkomster man kan livnära sig på, arbetstidens utformning och hur man ska förhindra alltför lång arbetstid samt möjligheter att förena yrkes- och familjeliv). Vi hade också förväntat oss att man skulle göra en starkare koppling mellan kravet på kvalitet i arbetet och flexicurity-strategin

(7) EESK:s yttrande av den 22 april 2008 om "Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Gemensamma principer för flexicurity: Fler och bättre arbetstillfällen med en kombination av flexibilitet och trygghet", KOM(2007) 359 slutlig, föredragande: Thomas Janson, medföredragande: Christian Ardhe (EUT C 211, 19.8.2008); EESK:s yttrande av den 4 november 2009 om "Lisabonstrategin efter 2010", huvudföredragande: Wolfgang Greif, CESE 1722/2009, punkt 3.4.3.

och i samband med detta understryka betydelsen av intern och extern flexicurity. Det har ju också visat sig att just flexibla interna arbetsmarknader klarat sig synnerligen bra under krisen.

4.2.2 Eftersom den riktlinje som föreslås här till innehållet i hög grad sammanfaller med riktlinje 9, borde man allvarligt överväga en sammanslagning av de båda riktlinjerna för att undvika överlappningar. I stället borde man införa en separat riktlinje om att främja kvalitet i arbetet.

4.2.2.1 EESK har vid flera tillfällen framhållit att den kvalitativa dimensionen på sysselsättningstillväxten spelat en särskild roll i just de fall där man fastställt ett kvantitativt mål för att höja sysselsättningsgraderna. Sysselsättning till varje pris (nyckelord: osäkra anställningsförhållanden, fattiga arbetstagare m.m.) kan nämligen inte vara lösningen.

4.2.3 Kommittén upprepar i detta sammanhang sin begäran om att man på nytt ska ta upp de kvalitativa sysselsättningsmål som gick förlorade under de senaste årens omarbetning av Lisabonstrategin (nyckelord: Laeken-indikatorerna för att mäta skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet) (8).

4.2.4 EESK föreslår i detta sammanhang också att man systematiskt övervakar kvaliteten på de nya arbetstillfällen som skapas. Kommittén rekommenderar en referens när det gäller de utmaningar för den europeiska arbetsmarknaden som arbetsmarknadsparterna i Europa tillsammans identifierat (9). Hit hör t.ex. att arbetsrätten ska främja stabila kontrakt och att inga anställda, oavsett vilket slags kontrakt de har, får undantas från rimliga rättigheter i fråga om skydd och anställningstrygghet.

4.3 Riktlinje 9: Förbättra utbildningssystemens resultat på alla nivåer och öka deltagandet i den högre utbildningen

4.3.1 En politik för att skapa "bra arbetstillfällen" med ambitiösa mål i fråga om allmän utbildning, yrkesutbildning och livslångt lärande bidrar enligt EESK i hög grad till tillväxt och ökad produktivitet. Därför välkomnar EESK den framträdande prioriteringen av dessa områden.

4.3.2 Liksom i föregående riktlinje talas det även här om en indikator för unga människor som riskerar utestängning från arbetsmarknaden. För att minska antalet ungdomar som är arbetslösa eller saknar utbildningsplats bör medlemsstaterna vidta riktade åtgärder som förebygger skolavhopp. Denna centrala punkt borde enligt EESK komma tydligare till uttryck, t.ex. genom att man bibehåller ambitiösa mål, som

(8) EUT C 128, 18.5.2010, s. 3.

(9) Key challenges facing European labour markets: Joint analysis of European Social Partners (2007), s. 61f.

- en minskning av ungdomsarbetslösheten med minst 50 %,
- en tidsfrist på högst fyra månader för aktivering av ungdomar som söker arbete eller utbildningsplats.

4.3.3 EESK påminner om att vi måste vidta lämpliga sysselsättningspolitiska åtgärder för de funktionshindrade, som utgör 16 % av alla människor i yrkesverksam ålder, om vi vill uppnå Europa 2020-strategins mål om en sysselsättningsgrad på 75 %. Kommittén ställer sig därför positiv till att dessa befolkningsgrupper uttryckligen tagits med i riktlinjerna 7 och 10. Vi skulle dessutom välkomna om utbildning och vidareutbildning för människor med funktionshinder togs med i riktlinje 9.

4.4 **Riktlinje 10:** *Främja social integration och bekämpa fattigdom*

4.4.1 EESK välkomnar uttryckligen att "Främja social integration och bekämpa fattigdom" blivit en egen riktlinje. Vi ser detta som en bekräftelse på vad vi flera gånger framhållit, nämligen att den ökade sociala ojämlikheten i Europa nödvändiggör gemensamma åtgärder för att bekämpa fattigdom och social utestängning. Här behövs det ett helt spektrum av målgrupps-specifika åtgärder. Enligt EESK borde framför allt målsättningen att minska fattigdomsriskerna för barn och ungdomar framhållas mer i riktlinjen och konkreta mål fastställas.

4.4.2 När fattigdomsriskerna ska minskas behövs det också en rad stabila och tillförlitliga indikatorer, så att framsteg kan mätas och övervakas. Andelen invånare som riskerar att drabbas av fattigdom är en gångbar relativ fattigdomsindikator som inte bör ifrågasättas. Enligt EESK borde man som ett komplement utveckla ytterligare indikatorer, som bland annat också mäter förhållandet mellan inkomst och köpkraft samt inkomstfördelningen (Ginikoefficienten). Detta får dock under inga omständigheter leda till att det centrala målet urvattnas

4.4.3 EESK välkomnar rekommendationen till medlemsstaterna att minska fattigdomen genom att främja ett fullt deltagande i samhällslivet och ekonomin och öka sysselsättningsmöjligheterna.

4.4.3.1 EESK instämmer i detta sammanhang med slutsatserna i en aktuell studie som kommissionen gjort, nämligen att man i kampen mot fattigdom och social utestängning också måste upphöja åtgärderna mot "fattigdom trots arbete" till en prioritet⁽¹⁰⁾. Vi föreslår garantier för att människor ska kunna livnära sig på sina inkomster samt att uppkomsten av en låglönessektor därför ska motarbetas. Detta handlar också om att

- motarbeta osäkra anställningsvillkor och verka för varaktiga anställningar med socialt skydd,
- verka för ett socialt skydd vid övergången mellan utbildning och förvärvsarbete,
- främja effektiva koncept inom en aktiv arbetsmarknadspolitik för vidareutbildning och ny sysselsättning, framför allt för dem som på grund av utbildningsluckor är utestängda från arbetsmarknaden,
- bekämpa ungdomsarbetslösheten och prioritera integration av människor som är utestängda från arbetsmarknaden.

4.4.3.2 Alla dessa punkter bör tas upp eller framhållas mer i denna riktlinje. Vi upprepar i detta sammanhang också det förslag som vi nyligen framförde när det gäller målen för system för minimiinkomster och ersättning vid inkomstbortfall.

4.4.4 Fattigdomsbekämpningen förutsätter framför allt också sysselsättnings- och utbildningspolitiska åtgärder för grupper som löper oproportionerligt stor risk att drabbas av fattigdom (t.ex. ensamstående kvinnor med barn, människor med invandrarbakgrund, äldre personer med låg pension och funktionshindrade). Det hade varit önskvärt med tydligare avsnitt om och mål för integrationen av dessa personer i samhället och på arbetsmarknaden.

4.4.5 Kommittén ställer sig positiv till att den sociala ekonomins värdefulla roll nämns när det handlar om att skapa och trygga sysselsättning och att bekämpa fattigdom samt till att medlemsstaterna uttryckligen uppmanas att aktivt främja den sociala ekonomin. Detta ligger i linje med EESK:s uppmaning att till fullo utnyttja den sociala ekonomins potential, framför allt när det handlar om att skapa sysselsättning på området för sociala tjänster.

Bryssel den 27 maj 2010

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Mario SEPI

⁽¹⁰⁾ Working poor in Europe, Eurofound-Study 2010.

BILAGA

till Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande

Följande ändringsförslag, som fått mer än en fjärdedel av de avgivna rösterna, avslogs under debatten:

Punkt 4.2.2

Ändra enligt följande:

"Eftersom den riktlinje som föreslås här till innehållet i hög grad sammanfaller med riktlinje 9, borde man allvarligt överväga en sammanslagning av de båda riktlinjerna för att undvika överlappningar. I stället borde man skapa en separat riktlinje om flexicurity, som bl.a. också innefattar att främja kvalitet i arbetet."

Motivering

Självförklarande

Omröstningsresultat:

Röster för: 58

Röster emot: 73

Nedlagda röster: 2
